

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 213. Alios salvos feci. v. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

Vere Domine Iesu in te fecerunt canticum, qui sedebant in porta, & qui bibebant vinum, & in te psallebant tota die, sua illa die quæ erat tenebrarum, non lucis, propter quod & tenebræ mox factæ sunt ergo nemo mortalium te agnoscit, ô Iesu fili David nemo confiterur te filium Dei, nemo tuam doctrinam acceptare vult? itane ab omni plebe, & principibus rejiceris, contemneris cum iubilo exploderis? quid dicam? non ego te deseram, ô Iesu, ego doctrinam tuam accepto, te agnosco Magistram in Cathedra, Regem in solio, Verum Dei filium profiteor, tu da gratiam ut in hac fide sum stabilis nullis errorum tricis involvar unquam nec labe perverfitatis maculer in ea, fac etiam ut opera mea fidei convenient & respondeant, ne fides bona malis operibus polluat & defœdetur, ne te vitæ meæ impura abnegare videat, quem fide vera confiteor.

9. 23. *Alios salvos feci. v. 42.*

Incipit canticum malum quod accinebant Sacerdotes Judaici, dæmoni Agnus Dei torrebatur deridentes eum coram toto populo, ut probarent & persuaderent quod alias ei exproba verant, quod in *Beelzebub Principe Dæmoniorum* egerit dæmonia, ita omnia sua miracula adjutorio Diaboli fecisset, non propria aut Dei virtute, cum seipsum iam non posset saluum facere de truce descendendo: Vere autem alios salvos fecit propria Deitatis virtute & omnipotentia sua, & surdos audire, & mutos loqui, & mortuos reuiuiscere, dæmones exire è corporibus, & sexcenta similia miracula quæ nemo alius facere potest, nisi virtute Dei, ut fateatur Nicodemus.

Cur autem tot tantisque probis onerant isti Christum? dæmonis instinctu, qui cum huc vsque vidisset Christum omnibus tormentis superiorem, nec vlla ratione potuisse commoveri ad impatientiam vel iram, nunc omnes nervos intendit, totumque venenum expuit, siquidem conuitia, cõrumeliæ & irrisiones acutissima tela sunt, ad labefactandas constatissimas etiam animas ut patet in Euphrata Colonienfi Archiepiscopo, qui inuictus stetit contra Arianos, sed tunc fractus est cum Hæretici illi noctu meretricem in cubiculo abdiderunt deinde ingressi, eam quasi repererunt, & hoc probum eius minati sunt vulgare toto orbe, nisi ipsis consentiret, Miser ille timuit, & cessit, gratiam Dei & Ecclesiæ suæ Cathedram perdidit. Sed non ita Christus Dominus eius & meus, stat ille clavis trabalibus affixus, fortior caute.

O Rex gloriæ! quæ te vincit charitas, ut tam humilis, tam abjectus pro me vermiculo fieres? ô Iesu agne mansuetissime, quis nimiam benignitatem

nitatem hic tuam & patientiam absque lachrimis commemorare queat, beneficium præstitum vertitur in maleficium, bonum in malum; quique te cum amore, & gratitudine excipere debuissent, ut Salvatorem suum, à te averſi sunt tanquam à seductore & impostore malevolo, tua miracula despexerunt, & non modo ingrati fuere cunctis hisce beneficiis tuis, sed etiam unde te amare & venerari debuerant, inde te iniquissime accularunt, odio habuere, persecuti sunt & blasphemaverunt.

O Jesu misericordissime per hanc tuam injuriam, vilipendium, contemptum & ignominiam oblecto, salvum me fac, cæcum in lumine tuo, mutum in laude & prædicatione tua, claudum in vijs mandatorum tuorum, mortuum in peccatis, ut ex hoc videam & intelligam, & curram viam mandatorum tuorum in omni prosperitate & sanctitate, & sic enarrans universa mirabilia tua sum unus testis miraculorum tuorum, contra eos qui te blasphemant tota die.

S. 214. *Seipsum non potest saluum facere. v. 42.*

Mentiris popule stulte & insipiens, & vos, ô Principes Concilii, quid enim est saluum facere? an clavos manibus infixos & pedibus eximere? at maiora horum iam ostendit vobis, quando cæcum natum illuminavit, & Lazarum quatruiduanum è monumento evocavit: & ecce post paucas horas è clauso sepulchro victor prodibit. Dicit ergo potius, seipsum modo non salvat à cruce, & nolite dicere non potest se saluum facere, quid possit, satis ostendit alias, modo alios vult salvos facere, ipse salvatione non eger, ipse salus est, habens omnem potestatem in cælo & in terra? scrutamini Moysen & Prophetas invenietis luce clarius eius virtutem & potentiam, nonne ipsi vidistis, tot signa supra humanum captum per ipsam in aqua, in ventis, in piscibus, in panibus quoties voluistis eum comprehendere & non potuistis? quis te deiecit ô miles in horto hesternæ die, ut retrorsum caderes? nonne vox unica illius: *Ego sum?* quis filium viduæ in Civitate Naim è loculo, quis Lazarum civem vestrum, & Principem, quatruiduanum & iam fœtentem è sepulchro iussit exsurgere? Cur igitur ipsum blasphematis pendente sponte pro salute vestra in cruce: quasi impotentem qui non possit se liberare è manibus vestris & è cruce? Erratis impij? *Passus est quia ipse voluit, moritur ut sua morte vitam nobis donaret,* ut lueret in se quod nobis debebatur, opprobrium sempiternum, simulque nos mōneret quid eventurum sit damnatis pro suis delictis, quando hoc evenit filio Dei pro peccatis alienis.

T

O In.